

அபிராமி அந்தாதி

ஆய்வுரை

57 வது 58 வது செய்யுள்ளன்

மீண்டும் பிறப்புண்டேல் — உள்ளை
என்றும் மறவானம் வேண்டும்

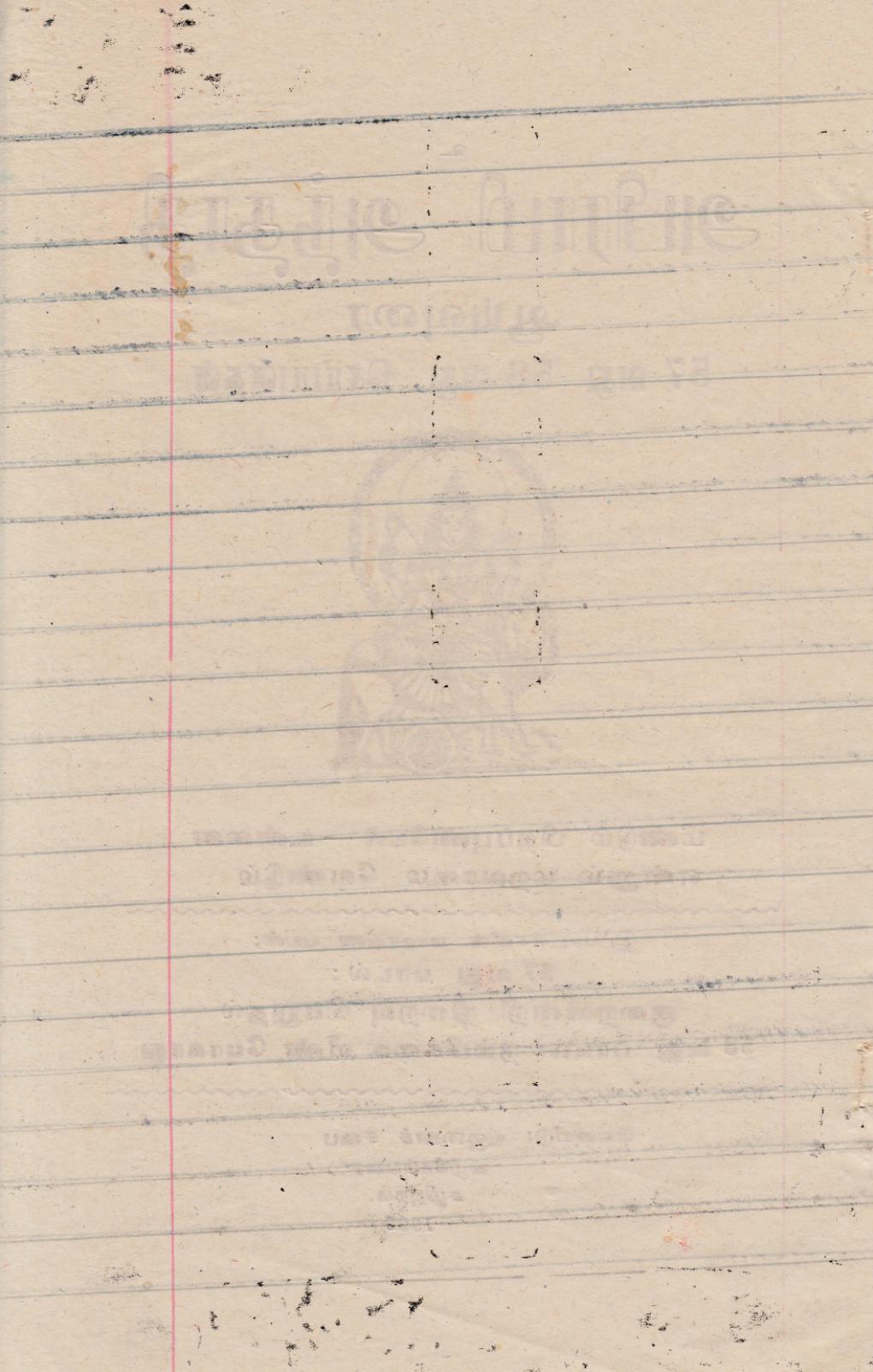
இப்பாட்டுக்களில் மாசாயனம் பயன்;

57 வது பாடல் ;

துறையின்றி நிறைவு பெறுதல்
58 வது பாடல் : நம்பிக்கை வீணை போகாது

வெளியீடு : பழனன்கூடம்
வழக்கம்பகார
ஸ்ரீபுரம்.

1995

அபிராமி அந்தாதி ஆய்வுரை

57 வது செய்யுள்

புலவர் திரு க. சந்தானராமன் M. A

ஐயன் அளந்தபடி இருநாழிகொண்டு அண்டமெல்லாம் உய்ய அறஞ்செய்யும் உன்னையும்போதும் ஒருவர்தம்பாத செய்ய பண்டமிழ்ப் பாமராலையும் கொண்டுசென்று பொம்யும் மெய்யும் இயம்பவைத்தாய்! இதுவோட்டன்றன் மெய்யருளே.

அ. ஐயன் அளந்தபடி இருநாழிகொண்டு அண்டமெல்லாம் உய்ய அறஞ்செய்யும்

1. சிவபூரமான் படிப்பொருளாக வழக்கில் இரண்டு நாழி நெல் விளைக் கொண்டு உலகங்கள் அனைத்தும் உய்யும் வள்ளும், அன்னை மூப்பத்திரண்டு அறங்களையும் புரிந்த சிறப்பிலைக் குறிப்பிடுகிறார்.
2. காஞ்சியில் இறைவன் அம்பிகையிடம் இரண்டு நாழி நெல்லி கணப் படிப்பொருளாக வழக்கி உயிர்களுக்கு உதவுமாறு பணித்தான்: அங்கூரணி எந்றபுகழுக்கு உரிய அம்பிகையும் அவ்விரு நாழியினை மட்டுமே கொண்டு, எல்லா அண்டங்களும் உய்யும் வகையில் மூப்பத்திரண்டு அறங்களையும் புரிந்து அருளிவைள்ள இருநாழி படிப்பொருள் அன்ன அன்ளக் குறையாது அண்டங்கள் அனைத்துக்கும் அறஞ்செய்ய வளர்ந்து விட்டதால் அம்பிகையின் மகிழை இறைவனால் உவருக்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. அத்துடன், கணவனின் வரவுக்குள் சிறப்பாகத் தம்மால் இயக்க அறஞ்செய்ய வேண்டு மென்ற இல்லற தருமதையும் இப்புராண வரலாறு உணர்த்துகிறது.

3. பூவுலகத்து உயிர்களை மட்டுமென்று நாம் அறிந்ததும் அறியாதது மாகிய அனைத்து உலகங்களில் இருக்கும் அனைத்து உயிர்களையும் அவள் அறங் வளர்த்ததால் ‘அண்டமெல்லாம்’ என்றார்.

பல உலகங்கள் கொண்டது ஓர் அண்டம்? இங்கு எல்லா அண்டங்களும் அடங்கியது. இருநாழி என்பது ஒரு படிக்குச் சமயமாகும் என்பது பெரும்பாலோர் கருத்து. உயிர் வாழ்வுக்கு இன்றி யமையாத எனவுப் பொருள்களைப் ‘படி’ என்பது வழக்கம். இன்றுக் கஞ்சப்படி, வீட்டுவாட்டைப்படி எனப் பலவாறாக வழங்கி வருகின்றது இறைவன் நமக்கு இன்றியமையாதனவாகிய உணவு முதலியன வற்றை வழங்கி வருகின்றான். எனவே இறை ‘வன் படியளக்கிறான்’ என்று குறிப்பிடுகின்றோம். ‘அளத்தல், என்பது கொடுத்தல், தகுதல், செலுத்துதல் போன்ற யொருள்களைத்தரும். ‘நிரை அளத்தல், போன்ற வழக்கு இதனைத் தெளிவாக்கும் அவ்வாறு இறைவன் அளந்ததைக் கொண்டு அன்னை அண்டமெல்லாம் உய்ய அறஞ்சிச்சிறாள்.

4. அண்டமெல்லாம் உய்ய அறம்செய்ததால் அவருக்கு ‘அறம் எள்த்தநாயகி, என்றபெயர் உண்டாயிற்று. அப்பெயரே வடமோழியில் ‘தர்ம சம்வர்த்தினி’ என வழங்குகின்றது, பலதலங்களில், குறிப்பாக, திருவையாற்றில் அவன் அறம் வளர்த்த நாயியாகக் கோயிக் கொண்டிருக்கிறாள்.’
5. ‘தர்மினி’ என்றும் தர்மவர்த்தினி’ என்றும் சகஸ்ரநாமம் புகழுகிறது. தர்மினி, என்றால் அறத்துடன் கூடியவன் என்றும், தர்மவர்த்தினி, என்றால் அறத்தை வளர்ப்பவள் என்றும் பொருள் அறங்களை வளர்ப்பதோடன்றி, நல்லொழுமுக்கம் ஒத்தான யனைபுகளால் அடியார்களை வளர்ப்பதாலும் தர்மசம்வர்த்தினி ஆலாள்.
6. “தொல்லை மறைதேர் துணைவர்பால யாண்டுவரை எல்லை இருநாழி நெற்கொண்டார் — மெல்லியலாள் ஒங்குலகில் வாழும் சிரைவைத்தும் ஊட்டுமரங் ஏங்கொலிந்ர்க் காஞ்சி யிடை’” என்ற தண்டியலங்கார மேற்கொள் பாடல் இதே கருத்தைக் கூறுகிறது
7. “அந்தமிக்கிறி நல்லறம் புரிந்தளிக்கும் அன்னை தலி திருக்காம கோட்டம்,, எனத் திருத்தொண்டரி புசாணத்துள் இதனைச் சேக்கிமார் குறிப்பிடுகிறார்.
8. சூராசர அணுக்கள் உய்த்திடுவான் அமைதரும் எண்ணான்கு அறந்தனைப் போற்றி ஆட்பீட்டில் வீற்றிருக்கும் உழை,, என்பது சீக்கியப்பரிசு கந்தபுராணக் கருத்து.

9. மாறாமல் இரு நிலத்தில் அறப்வளர்க்கும் கையே மானியறத்தால் அறங்கெருக்கித் தீற்மவளர்க்கும்கையே ஆறாத ஜனங்கள் பசியாற்றும் இந்தக்கையே'' எனக் குற்றாவமலைக் குறத்தி அம்பிகையின் திருக் கரத்தினைப் போற்றுகிறார்.
10. சிங்கை நமச்சிவாயப்புவர் தமது வாழ்வில் வறுமையினைச் சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. அப்போது அவர் உலகம்மையினைப் பார்த்துக் கேட்கிறார்; - “அனைத்துவகைம் பசிதீர அறமிவளர்க்கும் உன் அடிசனாகிய எனக்கும் நீ படியளச்கவில்லை யெனில் இறைவனிடம் நீ பெற்றபடி ‘குறைபடி’ ஆசிவிடாதா?''

“பசிகைப் படிவத்து உலகே! இரண்டு படியுன்க்குப் பிச்சைப் படி கெல்லும் பெம்மான் அளப்பது, பேருங்கம் இச்சைப் படிக்குண்ணனவன்றோ? எனக் கிள்ளை என்னில் இந்தக் கொச்சப்படில் தன் பொருட்டாக அளக்கும் குறைப்படியே!

— உலகம்மை கலித்துறையந்தாதி. அம்பிகை வளர்த்த என்னான்கு அறங்கள் பற்றிய முழுவிவரமும் இவ்வந்தாடி உரைத்திதாடரின் பிற்சேர்க்கையாகக் காணலாம் கண்டு விரிக்கிற்பெருகும்.

ஆ. உன்னையும் போற்றி ஒருவர்தம்பாற்

செய்ய பசுந்தமிழ்ப் பாமாஸையும் கொண்டு சென்று பொய்யும் மெய்யும் இயம்பவைத் தாய்.

1. அறம் வளர்த்த நாயகியாகிய உன்னைப் போற்றிய புலவர்கள் பொருள் வேண்டி மதிறவர்களையும் நாடிச்சென்று தமது செந் தமிழ்ப் பசந்தமிழ்ப் பாமாஸைகளையும் கொண்டு சென்று பொய்யும் மெய்யும் சொல்லுமாறு நீ வைத்துவிட்டாய்.
2. வேறு ஒருவர் தம்பால் ஒருங்காலத்திலும் சில்லாக்கும் வைத்த திரிபுரையாகிய அபிராமியப் போற்றிப் புழுந்த அபிராமிப்பட்டர் மன்னால் வரலினையும் ஒருபொருட்டாக என்னவில்லை மன்னன் பின்னர் அனித்த மாணியங்களையும் மறுத்தார். “பணி யேன் ஒருவரை நின் பத்மாதம் பணிந்தபின்னே” என்றுபாடு னார் ஆகலே, அவர் இங்கு, பொய்யும் மெய்யும் இயக்கியும் மற்ற புலவர்களுடைகாக வாந்தி அவர்களது நிலையினைத் தம்மீது ஏற்றிக் குறிப்பிடுகிறார் எனத் தெளிதல் வேண்டும்.

3. அப்படி அவர்கள் பொய்யும் மேற்புவது கடான்னையின் செயல் என்கிறார். “உன்னைப் போற்றிய அவர்களை நீங்கள் அங்குணம் இயங்ப வைத்தாய்?” என்று அபிராமியிடுமே வினவுகிறார். அப்புவர்களின் பாடல்களில் புனைந்துறையும் பொய்யுரையுமே மலிந்து காணப்படுவதால் முதலில் பொய்யை வைத்தார். உண்மை பின்தங்கிவிடுவதால் கெய்யைப் பின்னால் வைத்தார்.
4. அவர்கள் தாம் இழிவுபடுவதோடன்றிச் செம்மையும் பக்ஞமையும் நிறைந்த தமிழ் மொழியினையும் அல்லவா இழிவுபடச்செய்து விடுகின்றனர்? இதுதோன்றுக் ‘செய்ய பக்ஞதமிழ்ப் பாமாலையும் கொண்டு சென்று’ என அடைமொழியும் ‘உம்மையும்’ கொடுத்தார். பொருளுதேடி ஒருவர் தம்பாள் செல்பவர் அவரை மகிழ் விகிட ஒரு பூமாலையினை எடுத்துச் செல்வதாவது மன்னிக்கத் தகுந்தது. ஆனால் இவர்கள் ஏன் பாமாலையினையும் கொண்டு செல்கின்றனர்? என்ற பொருளும் தொளிக்கிறது. செய்யபக்ஞ தமிழ் பாமாலையும் என்ற இச் சிறு தொடர் அபிராமிப்பட்டரின் தமிழ்ப் பற்றிகளைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. சமயத்தை யும் தமிழையும் ஒருஞ்சேரப் போற்றியவர்களுள் இவருக்கு ஒருவரே.
5. “மிடுக்கிலாதானை வீமனே விறல் விசயனே வில்லுக்கிலனைல்று கொடுக்கிலாதானைப் பாரியே என்று கூறினும்” என்றதேவாரத் தொடர் அதிகையை புலவர்களைக் காட்டுகிறது.
- 6: இறைவன் சந்திதியில் தொண்டாற்றுதல் கமா? பணமும் நரள் துநியும் கமா? என வினவும் தியாகராஜ கீர்த்தனை இங்கு நினைவுக்கு வரும்:
7. இறைவனின் திருவிளையாடல் களைக்குறித்து: ‘விவ லீலார்ஜையும், என்ற வடமொழிநூல் இயற்றிய நீலகண்ட தீட்சிதர் அவர்கள் சிறந்துதேவி உபாஸகரும் ஆவார். அவர் மதுரையில் நாயக மன்னிடம் அமைச்சர் பணியில் அமர்ந்திருக்குத்தார். சிறந்த ஒவியன் ஒருவன் எழுதி வந்த அரசியின் ஓவியம் ஒன்று அனையில் பரிசளிக்க மதிப்பீட்டுக்காக உந்தது. வண்ணச்சிதறல் ஒன்று காணப்பட்டதால் அனைவரும் அதனைக்குறைந்துயிடவை ஒவியம் என்றார் நீலகண்ட தீட்சிதர் மட்டும் அதுசிறந்த ஒவியமென்றார். ஏனெனில் ஒவியத்தில் வண்ணத்துவி இருக்கும் அரசியின் தொடைப் பகுதியில் மச்சமொன்றிருக்கிறது என்றார். அதனை அவர் சாழுத்திகா சாஸ்திரப்படி ஊதித்துக் கூறினார். ஆனால் மன்னனும் மற்றவர்களும் அரசியிடன் அவருக்கு அந்தஷ்வகத் தொடர்பு

இருந்தல் வேண்டும் எனத்தவறாக என்னினர்; ஏனினர். அப் பழியுடன் வீடுதிரும்பிய நீலகண்டதீட்சிதர் தான் வழிபடும் அம்பிகை முன் அமர்ந்து கூறினார் - “அன்னையே! உன்னைப் போற்றிப்புசுந்து வழிபடும் நான் வசிற்றுப்பினமுட்புக்காக ஒரு என்னை நாடிச்செல்லுமேனே! அதற்குத் தண்டனைதாகி இப்போது எனக்கு வந்து சேர்ந்த வீண்பழி! ஏன்? இதுகூடப்போதாது! இன்னும் தண்டனை வேண்டும்,, என்று கூறியவர் சந்தூரத்தீயால் தனது இரு விழிகளையும் கட்டுக் குருடாக்கிக் கொண்டுவிட்டார் அச்சமயம் அங்கு வந்தமன்னன் பதறினிட்டான். “தாங்கள் தயவு செய்து அப்பிகையினை வேண்டிப் பார்வையைப் பெறுதல்துவண்டும்” என மன்றாடினான். அதன்படியே அவரும் அம்பிகையினைத் தூதித்து ‘ஆனந்தசாரஸ்தவம். என்ற நூறுபாடல்களைக் கொண்ட நூலினைப் பாடினார் முடிவில் அம்பிகை அருளால் பார்வையும் பெற்றார். பழியும் நீங்கியது இவ்வரசாற்றில் ஒரு வர்தமாற் சென்றதற்காக அவர் வருந்தியநிலை புலப்படுகிறது.

இ. இதுவோ உன்றன் மெய்யருளே?

1. உன்னைப் போற்றியவர்களை ஒருவர் தமிழாற் சென்று பொய்யும் மெய்யும் இயம்ப வைப்பது தான் உனது உண்மையான அருளா?
2. எல்லாம் தரும் அறம் வளர்த்த நாயகியாகிய நீ மேந்துநித்த அவல நிலையில் புலவர்களை வைக்கலாமா? அதன் உண்மைப் பொருள் என்ன? இதுதானா உனது மெய்யருள்? நான் அறியேன்
3. “நின்பகிள் அன்பிலைப் பாசிவர் படுதுயரம்
நின்னடியார் தாம் உருவதும்
நினை என்றும் மறவாத புண்ணியர் பெருஞ்செல்வம்
நிர்முடர் தாம் பெறுவதும்
அன்புடன் நல்வறஞ் செய் தரும சாலிகள்
அல்லால் மனம் நோவதும்
ஏற்றவனை மறந்தவனை மறந்திடும் அசத்தியப் பேயர்கள்
அகமகிழ்ந்தே வாழ்வதும்
உண்மையோ அலது கணியுவப் பெருமையோ?
என்ற கவாயிமலை நவரத்தினமாலைப் பாடலும் இவ்வாறே இறையருளின் உண்மைநிலை புரியாத தன்மையினை விளாவாகசே விடுக்கிறது। உணவு, உடை முதலான இன்றியமையாத பொருட்களைக் குறைவின்றி ஏதுதல் இப்பாடவின் பாராயண பலன் ஆகும்.

அபிராமி அந்தாதி ஆய்வுரை

58 வது செய்யுள்

ஸ்ரீ கி. வா. ஐகந்நாதன் அவர்களது
"அபிராமி அந்தாதி" நாலிலிருந்த எடுக்கப்பட்டது.

அருணாம் புயத்தங்கள் சித்தாம் புயத்தும் அமர்ந்திருக்கும் தருணாம் புயமுகலத் தையல்தல் லால்தகை சேர்நயனக் கருணாம் புயமும் வதணாம் புயமும் கராம்புயமும் சரணாம் புயமும் அல் லால்கண்டி லேனிலுகு தஞ்சமுமே.

செந்தாமரை மலரிலும் எம் உள்ளத்தாமரையிலும் எழுந் தருளியிருக்கும் செந்தாமரை அரும்புபோன்ற நிலையுடைய பாலாம் பிளையின் அழு சேர்ந்த கருணை விழியாகிய தாமரையும் திருமுகத் தாமரையும் திருவடிக்கமலைமும் ஆகிய பற்றுக்கோடு களையன்றி வேறொருபற்றுக்கோட்டையும் யான் அறிந்திலே.

அகணாம்புயத்து அமர்ந்திருத்தல்: "அம்புயமேல் திருந்திய சந்தரி" — தாமரை மலரிலுமேல் அழுபெற வீற்றிருந்தருளும் சந்தரி யும் — பத்மாஸனா என்பது தேவியின் திருநாமங்களுள் ஒன்று: சந்தரி, அபிராமி: ஒரு பொருளான். அந்தரி—பராகாச வடிவையுடையவள் அந்தரம் — ஆகாசம்; பராகாசா என்பது அப்பிளையின் திருநாமம் சிதாகாசத்தின் உறைபவளைதும் ஆம். ஓப்புயர்வற்ற சித்ஆகாச சொருபகாயிருப்பவள். பீரபஞ்சமாயிருக்கிற ஜடாகாசம் பஞ்சபூதங்களுள் முதலிடம் பெறுகிறது. அவண்டாகாரத்தில் விரிந்தோடும் ஜடாகாசத்தில் அண்டங்களும் பகிரண்டங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன. இதே ஜடாகாசத்தைச் சித்ஆகாசம் அல்லது பஞ்சபீரம் சொன்னபமாக நிலைஞானி காண்கின்றான். வியவகாரத்தையில் ஆகாயம் என்னும் சொல்லும் வயோமன் என்னும் சொல்லும் ஜடாகாசம் என்னும் ஒரே பொருளைக் குறிக்கின்றன. பாரமார்த்திக நிலையில் காவல சுயப்பிரகாசம் உடைய சிதாகாசத்தைக் குறிக்கின்றன. இருக்கின்ற அனைத்தும் அந்தப் பூரணத்தில் இடம் பெறுகின்றன.

“தஹராகாசமுபினி” என்பது ஒரு திருநாமமாதலின் இடைக் கால காரணினால் என்பதும் பொறுத்தும். இதுவத்துக்கேள் உள்ளது தொகூரைம். இதுவகுக்கையில் இருங்கும் தீரிய ஆஸாச்சிகைத் தன் சொறுப்பாக கொண்டிட்டிருப்பதன் என்பது இதன் பொருளாகும்.

தன் உடலைக் கேவாலயமாகவும் அதனுடை இருக்கும் இது தமிழ்நெடுக் கீப்பக்கிரேசமாகவும் அல்ல சாகலை பொகுப்பதித்து விட்டார்கள். அதனுடை தன் வழிபடி தெய்வங்கையை காட்டிக் கொண்டு எழுப்பதாக அவன் பாளிக்கிறார்கள். சூட்கம்மாக கோக்கம் மாகா ஆகாம் எப்பொருளாலும் பிளவுபடுவதில்லை. ஒன்றைக்கிடுவது, கடத்துவது, கடத்திற்க வெளியே என்கும் வியாபகமாக இருப்பது மாக ஆகாம் எட ஆகாமாக உதவுபடுவதும் மாக ஆகாமே அதற்கு நிராகவள்ளது தஹராகாசம். இதுவகுக்கையிலுள்ள வெட்ட வெளியாகிய தஹராகாச்சை அனுடையிலீசு அறிகின்றவன் திகா காச்சை அறிக்கவனாகிறார்கள். அப்பிரகடே கலூராகாசமாகவும் மாக ஆகாமாகவும் இலைக்கம் பசுதெவுளைபாளிறார்கள். ஓர் ஏறும் பிடி உள்ளும் மானுட்டுடைய உள்ளத்திலிரும் இருப்பது தஹராகாசமே. பாளையினுள்ளும் இருப்பதும் அதே தஹராகாசமேயாகும். உண்ணெயில் திதாகாசம் தீரியது அன்று, பெரியதும் அன்று எப்பொழுதும் தன்னிட தாங்காக இருங்கும் திதாகாசம் அன்று தீரியச் சாக அம்பிகை இல்லாகுகின்றார்கள்.

என்ற இருதாமயங்கை கோயிக் கொண்டிட்டிருக்கும் ஏப்ராயில் தெவியினது நபணப்புய முதலிய சூராமிபுயங்களுடைய எல்லை வேற்றாருயிரத்துண்ணையையும் தமிழேன்டாந்தா அறியப் பெற்றிலேக் என்பதாக:

விப்பாட்டில் பாராப்பன் மலை குமிழ் தெரும் பாஜரும் தலை பேறுகளை பெற்றும் கொண்டன்.

துதிப்போர்க்கு துண்பம்போம்

அன்பரிசனே! வணக்கம் யாரிய அன்றதங்களில் இருந்து எங்களை அம்பாளி காத்து வாழ வைத்துள்ளார்: நன்றி கூறவோம். அம்பாளை வணக்குவோம். துண்பம் நெருசிய பேசுது நாம் நடாத்திய பிரார்த்தனை வீணபோகவின்னை. மேலும் நஞ்சங்கால அமை இடை விடாது அம்பாளை வணக்கித் துதிப்போம்.

வழக்கம்பரை அபாளின் திருவிழாக்கள் அழுமையாக நிறைவே பேராது போனாலும் எல்லாம் நன்மைக்கே என என்னளி காந்தியுறவோம். எங்களால் இதுவரை வெளியிடப்பட்ட அபிராமி யந்தாதி ஆய்வுரைப் பாடல்கள் முதலிக் கிழாது ஜம்பத்தெட்டுப் பாடல்கள் வரையாகும். இதில் 44 வது பாடல், 45 வது சாடல், 56 வது பாடல், 58 வது பாடல் ஆகிவாற்றின் ஆய்வுரையை அறிஞர் கி. வா. ஒகந்தாதன் எழுதியுள்ளார். மிகுதி 56 பாடங்களில் ஆய் வரைக் கருத்தை புனர்வே. நெந்தாங்காமல் எழுதியுள்ளதை நீங்கள் வாசித்து இன்புற்று வருகின்றீர்கள்.

புனர்வே. நெந்தாங்காமல் எழுதிய சுக்கல பாடங்களுக்கான ஆய்வுரைகள் எமது நூலாக்கிக் பக்குவையாக இருக்கின்றன. அம்பிளை பிக் கிடைக்கோ பாரிவையாக் கிடை எமக்குக் கிடைத்துள்ளன. வாசித்து இன்புறும் வாய்ப்பும் பக்கி செய்யும் பணி உங்கள் யாவருகி குழி கிடைத்துள்ளன. நீக்கள் யாவரும் கொடுத்து வைத்துள்ளீர்கள்.

57 வது பாடல், 58 வது பாடல் இரண்டும் இப்போது வெளி யாகின்றது. இவற்றை எமது பொதுப்பணியால் வந்த வருமானத்தை யும், அன்பர் தொல்புரம் மேற்கு கிடே உராயணபிள்ளை சிவராசா தந்துதலையை சிறுதொகைப் பணம், மற்றும் வெளியீடுகளை பெற்று அன்பர்கள் அழங்கிய வண்ணதையும் கோத்து வெளியிட்டுள்ளோம். நீங்கள் இவ் வெளியிட்டில் வாசித்து சுகவத்தை எழுதுங்கள், மற்றும் அன்பர்களுக்கும் கூறி இன்புறுங்கள் என்று கூறிக் கொண்டு ஏடுசீ பாடவில் நீதிப்போம்.

வணக்கம்

08.08.95

“ஸஹங்கச் சபையார்”